

VAKIF ADAM RUHU

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 30.01.2014 tarihli (131.) Hayat Rehberi dersidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdülillahi Rabb'il âlemin. Vessalatu vesselamu alâ Resûlina Muhammedin ve alâ âlihi ve sahbihi ecmaîn.

Dinimizi öğrendiğimiz temel hadis kitaplarından birisi olan Şuabu'l-İman isimli kitap, Beyhakî isimli bir muhaddise ait bir kitaptır. Bu kitap, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in: 'iman yetmiş küsur bölümden ibarettir' hadisinden yola çıkarak, imanın hangi bölümlerden oluştuğunu anlatan ve içinde on binden fazla hadis bulunan bir kitaptır. Şuabu'l-İman, Beyhakî isimli zatın kitabı...

Bu kitap, Müslüman'ı imanı açısından bağlayan hadisleri ihtiva etmektedir. Birinci bölümü 'lailaheillallah' demek, ikinci bölümü 'Muhammed'un Resûlullah' demek, üçüncü bölümü namaza iman etmek, dördüncü bölümü orucun emrolduğuna iman etmek gibi konuları ihtiva eder. Şuabu'l-İman isimli hadis kitabının -ki yetmişe yakın bölümden oluşmaktadır bu kitap- herhangi bir bölümü alındığında imanı oluşturan bölümlerden biri alınmış olur. Elbette Beyhakî rahmetullahi aleyhin bu kitabı, Peygamber mühürlü bir kitap değil. Yani tertibi, düzeni Beyhakî'ye ait ama Beyhakî de Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in lisanından ve Kur'an-ı Kerim'den derleyerek, Allah'ın: 'iman edin, Peygamber'in peşinden gidin' sözünün nasıl gerçekleşeceğini ispat etmeye çalışmış.

Kardeşler;

Bu kitabın elli üçüncü bölümü yani bir muhaddis olan, İmam Beyhakî'nin nazarında Müslüman'ın 'Allah'a iman ediyorum, Muhammed aleyhisselama iman ediyorum' demesinin gerçekleşme şartlarından elli üçüncüsü, iyi işlerde yardımlaşmadır. Kur'an-ı Kerim'de Allah Teâlâ'nın:

“وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى” ‘iyilik ve takvada yardımlaşın’ emrinden böyle bir başlık üretmiş İmam Beyhakî diyor ki: “İyi işlerde yardımlaşın” diyor Allah. “وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ” “İyi işlerde yardımlaşın” Nedir iyi iş yapmak? Zekât vermek. Nedir iyi iş yapmak? Namaz kılmak. Nedir iyi iş yapmak? Anneye babaya hizmette bulunmak... Nedir iyi iş yapmak? Cihad etmek. Neyse bu işler, nasıl bunlara Allah iman sevabı veriyor, cennet vizesi muamelesi yapıyorsa bu iyi işler konusunda yardımlaşmak da Allah'ın iyi dediği işlerdendir, diyor.

Elli üçüncü bölümü yani imam Beyhakî'nin nazarında, Allah'a iman etmeyi oluşturan, 'imanın yetmiş küsur şubesi var' hadisinin elli üçüncüsü yani Allah'a iman ediyor olmanın, Muhammed aleyhisselamin Ümmet'inden olmanın elli üçüncü şartı; iyi işlerde yardımlaşanlardan olmaktır. Çünkü Allah iyiliğin yeryüzünde var olmasını istiyor. Bu da ancak iyiliğe kooperatif mantığıyla, topluca, cemaat anlayışıyla sahip çıkılması esasına dayanırsa mümkün olur.

Aksi takdirde iyilerin kendi başlarına, tek, münferit hâlleriyle iyiliği kıyamete kadar devam ettirmeleri mümkün olmadığından Allah: “وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ” diyor “Düşmanlık ve kötülük üzerine sakın yardımlaşmayın” diyor. Çünkü şeytan zaten kötülüğü yaymak için bin bir tuzağıyla ve bin bir tezgâhıyla bu işi yapıyor. Siz bari kötülüğe destek olmayın. Ama kötülüğe destek olmamanın gereği iyiliğe destek olmaktır. İyilik yapmaya iyiliğin yayılmasına destek olmazsan zımnen kötülüğe destek olmuş olursun. Çünkü hak ile batıl, bir mücadele üzerine bu dünyada var.

Hak ve batıl iki kutuptur. Birbiriyle cennet sürecinden başlayan günden beri sürtüşüyorlar. Bir hak galip geliyor, bir batıl galip gibi oluyor. Bu hakkın ve batılın kim daha güçlü olması sonucuna dayanmıyor. Kim daha cemaat kim daha kooperatif mantıklı kim daha bir arada ise o kazanıyor. Eğer küfür –batıl- daha kolektif çalışıyorsa daha bir arada çalışıyor, güçlerini birleştirip çalışıyorlarsa o sezonu o kazanıyor. Gelir de bir lider, bir önder, bir grup iyiliği savunacak, iyilik üzerinden hareket edecek bir anlayışla yola çıkarlarsa; iyilik kaliteli bir organize bulursa bu sefer iyilik galip geliyor. Bu nedenle: “وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ” Yani “iyilik üzerine yardımlaşın, birbirinize destek olun; iyilik yayılsın” diyor ya Allah Teâlâ, demek ki bir Müslüman’ın yetim bir çocuğu doyurma arzusu, yetim bir çocuğa ayakkabı alması iyilik midir? En mükemmel iyiliktir.

“فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ” Çocukluktan beri okuduğun ayet: “Sakın yetime hor bakma, sakın isteyen kapından kovma.” “وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ” “Rabb’inin senin üzerindeki nimetlerini hatırla. Nasıl sen yetimi hor görürsün?” diyen emrini, Allah Teâlâ’nın bu beyanını dinledikten sonra Müslüman, yetime bakmanın, yetime bir ayakkabı almanın Allah’ın razı olacağı iyi bir iş olacağını bilir. Aynı şekilde sabah namazı kılmanın, Cuma Namazı kılmanın iyi bir iş olduğunu, Allah’ın buna iyi dediğini de bilir mü’min.

“Topluca bir cami yapalım da cuma namazımızı camide kılalım” diyen anlayışa da iyilik üzerine yardımlaşma anlayışı diyoruz. “وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ” “İyilik konusunda yardımlaşın” emri budur. Yoksa her Müslüman sabah namazına kalkıp kılması bir iyiliktir ama ‘sabah namazını beraber kılacağımız bir mescit inşa edelim de sabah namazını orada kılalım’ dediği zaman mü’min, Allah’ın iyilik yapma emri gibi bir emrine daha itaat etmiş olur. Nedir o? “وَتَعَاوَنُوا” ‘Yardımlaşın’ emridir. “وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ” “Kim üzerine borç olmadığı hâlde böyle fazladan bir hizmete yardımlaşmaya katılırsa bilsin ki Allah kendisi için yapılan işlerin kıymetini bilir ve onun sevabını yazar. Bunları Allah çok iyi görüyor, çok iyi biliyor, haberiniz olsun.” “وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ”

Demek ki iyilik yapmak kadar iyilik konusunda yardımlaşmak, örgütlenmek de Allah'ın emirlerinden bir emirdir. Bunun için Beyhakî Allah, peygamber, kader, zekât, ahiret gibi bizim çok eskilerden beri iman esasları olarak bildiğimiz şeyleri sayarken elli üçüncü şart olarak da 'Vakfın olacak, derneğin olacak, küfrün karşısında, şeytanın karşısında birlikte çalıştığın bir hareketin olacak. Bu da imanın şubelerinden birisidir' diye kayıt koymuş. Buna, şüphesiz Beyhakî benimsediği için, Şuabu'l-İman isimli kitabında bulunduğu için değil belgeli olduğu için, ayetle, hadisle, Kur'an'la sabit olduğu için biz iman ediyoruz.

Kardeşler özet şudur; yetime yardım etmek, yetime ayakkabı almak, yetimin saçını okşamak imandandır. Kur'an-ı Kerim'de, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in hadis-i şeriflerinde yetim konusu vardır. 'Kim bir yetime moral vermek için yetimin saçını okşarsa' diyor sallallahu aleyhi ve sellem. Kim bir yetimin saçını okşarsa yetime moral olsun diye "nasılsın yavrum" demek için, alıp simit verirse, bir çikolata alır verirse değil Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem "kim bir yetimin saçını okşarsa elinin değdiği kıl sayısı kadar sevap yazar ona Allah" buyuruyor.

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem: "Kim bir yetime güzel davranır, ona bir hediye alır gönlünü alırsa bilsin ki kıyamet günü şu iki parmağım kadar yakın olacağız onunla" buyuruyor. Yetime iyilik yapmak, yetimin saçını okşamak, Allah'ın cennet vaat ettiği şeydir. Ama burada durup bir türlü anlamak istemediğimiz ikinci bir noktaya temas ediyoruz: Yetime yardım etmek, yetimin saçını okşamak Allah'ı memnun eder. Peygamber'le kıyamet günü bu iki parmak kadar yakın olursun. Dolayısıyla mü'minsen bu müjdeler seni teşvik edecek, yetimle elbette ilgileneceksin. Lakin yetimleri sevindirme, yetim saçı okşama üzerine örgütlü olmak, vakıf adamı olmak, dernek adamı olmak da Allah'ın emridir.

Biz, gençlik döneminde bile cahiliye kafalıların, müşriklerin yönettiği bir dernekte görev almış Muhammed aleyhisselamın Ümmet'indeniz. Daha sonra, ona bir sürü vahiy geldiği hâlde rahmetellilâlemin peygamber olarak, yeryüzünün son Peygamber'i olarak görevlendirildikten sonra, aradan yıllar geçtikten, Medine'de artık yetimin, fakirin, yolcunun sıkıntı çekmeyeceği rahmet devletini kurduktan sonra bile: "Hatırlar mısın Ya Resûlullah, gençliğinizde katıldığınız Hilfu'l Fudul'u hatırlıyor musun?" diye sorulduğunda: "Hatırlamam mı, Abdullah İbni Cüda'nın evindeydi. Şimdi öyle bir dernek kurulsa yine onda görev alırım" buyurmuştur.

Müslüman sadece iyilik yapan insan değildir. Müslüman iyilik yapan, iyiliği örgütlendiren, o örgütte aktif görev alan insandır. Çünkü bir köyde, mezrada, bir yaylada bir kişinin iyi olması oradaki yetimler için yeterli olabilir. Ama yeryüzünün şer üzerine örgütlendiği ve hayrı engellemek, Allah'a giden yolları tıkamak, Afrika'dan Asya'ya kadar kıtaları aç bırakmak için örgütlenmiş kitlelerin bulunduğu bir dünyada; bir Müslüman tek başına nükleer yürekli olsa bile tek başına yetecek

durumda değildir. İlla o Müslüman'ın aktif bir organize içerisinde yer alması gerekmektedir. Levhalar, tabelalar önemli değil. Önemli olan bu mantık, bu ruh, bu anlayıştır. Biz Ümmeti Muhammed olarak erkeğiyle kadınıyla, ihtiyarıyla genciyle, siyahıyla beyazıyla, hacısıyla, namazısıyla, oruçlusuyla hepimiz Allah'ın adının yücelmesi için, yeryüzünde şeytanın sesinin kısılması için, yeryüzünde mü'minlerin de kâfirlerin de Allah'a itaat edenlerin de asi olanların da huzur içinde yaşamaları için mücadeleyle mükellefiz. Sadece kendimizin iyi olması yetmiyor. İyiliği güçlü organize hâle getirmeye mecburuz. Mü'min seviyesi bu seviyedir.

Kardeşler,

Ebu Hureyre radiyallahu anh buyuruyor ki: "Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem bir gün sabah veya akşam vaktinde, ashabının topluca oturduğu bir zeminde buyurmuş ki: "İçinizden bugün oruca niyetlenen var mı" demiş. Sadece Ebubekir: "Ben oruçluyum ya Resûlullah" demiş. "Bugünkü cenazelere katılan var mı" diye sormuş. Yine Ebubekir: "Benim ya Resûlullah demiş." "Bugün bir fakirin kapısına yemek götürülen var mı" demiş: "Ben götürdüm ya Resûlullah!" demiş. "Bugün bir hasta ziyaret edip ona moral veren var mı" diye sormuş: "Onu da yaptım ya Resûlullah!" demiş. Ne sayıyor? Oruç, cenaze, fakire yemek vermek, hastaya moral vermek... Buyurmuş ki: "Eh, bunları kim yaptıysa o cennetliktir" buyurmuş. "Bunları kim yaptıysa o, cennetliktir" buyurmuş. Ne çıkarıyoruz buradan? Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem cenneti pazarlıyor. Cennetin faturalarını gösteriyor.

Oruç; imanın, İslam'ın, Allah'a kul olmanın direklerinden biri... Bunu anladık. Cenaze zaten büyük insanlık görevi. Ama bir fakirin kapısına yemek götürmeyi, Allah için oruç tutmak gibi sayıyor. Bir hastayı ziyaret edip, ona hastalandıktan sonra toplumdan kopmadığını ve içimizden biri olarak hâlâ hatırlandığını hissettiren, hastaya moral veren birisine: "eh bunlar cennetlik işler" buyuruyor. Biz şu fani dünyada, şehirleşen, betonlaşan dünyada, sokak başında hastanenin bulunduğu bir ortamda binlerce on binlerce hastayı ziyaret ederek moral vermeye kalksak onların bizi ziyaret etmesini gerektirecek bir hasta hâline geliriz.

Zaten hastaların yanına girmek bir dert... Hastayı ziyaret etmek hastalık nedeni hâline geldi. Ama Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in: "eh bu cennetlik işte, bunu yapan cennetliktir" dediği işi niye kaçıralım? Kaçırmayız. Ne yaparız? Hastalarla ilgilenen bir vakfın, bir derneğin aktif üyesi olurum. Hastaların reçetelerine yardım eden, hastaların moralinin düzeleceği programlar yapan bir organize içerisinde bulunurum. Böylece Allah'a giden yolda cennet garantisi veren işlerden birisini yapmış olurum.

Yine Enes ibni Malik radiyallahu anhtan bir hatıra daha dinliyoruz. Bir şeyi vurgulamak istiyorum, bir şeyle savaşmak istiyorum, bir cahilliği yıkmak istiyorum. O da şudur:

İslam; hac, namaz, oruç, zekât, cihaddır. Evet, bunlar İslam'dır ama İslam, bunlardan ibaret değildir. Hacca gitmeyenin de Kâbe'de döner gibi döneceği işler vardır. İslam, hayat dinidir. Nerede hayat, nerede insan varsa orada Allah'ın rızası vardır. Bunu kanunlaştırmak istiyorum. İslam'ı sadece hacca gitmek, tarikata girmek, hafız olmak, imam hatip lisesine kayıt olmak olarak gören anlayış; İslam'ın küfrün gerisinde kalmasına, kâfirlerin İslam'la istediği gibi oynamasına neden olmuş kimselerin anlayışıdır. Üç tane sarhoş, beş tane işsiz güçsüz çevreci olacak, yeryüzünde daha mutlu bir hayat için onlar mücadele ediyor bilinecek ama mü'min; çevre düşmanı, ağaç katili, hastane ile ilgilenmez, afetle ilgilenmez olarak bilinecek. Hayır, bu Ümmet böyle bir ümmet değildir. Biz sadece hacca giden, gittiği hacda da mü'min kardeşinin ayağına basıp ezen bir ümmet değiliz. Biz kuşlarla da ilgilenen, develerle ilgilenen, hayvanlarla ilgilenen, köpeklerle ilgilenen, ümmetiyle de ilgilenen bir Peygamber'in Ümmet'iyiz, sallallahu aleyhi ve sellem. Bu Ümmet, vakıf ümmettir.

“كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ” Allah: “İnsanlara adanmış bir ümmetsiniz” buyuruyor. İnsana adanmak, insanlar için çıkarılmış olmak, kökten vakıf ümmet olmak demektir. Bu Ümmet, vakıf ümmettir. İnsanlığa hizmet için adanmıştır. Bunun için ashab-ı kiram bir kişi kurtulsun diye binlerce kilometreyi yalın ayak, sırtları çıplak olduğu hâlde, karınları aç olduğu hâlde yürüyerek ve koşarak gittiler. Çünkü bu Ümmet, vakıf ümmettir. Bu Ümmet, sadece emekli olurken, emeklilik payından aradaki faizleri, haramları, rüşvetleri temizlemek için pay çıkarıp bir camiye götürme ümmeti değildir. Bu Ümmet sadece “doğurduğumu sana adadım” diye bir Hanne annenin çıktığı İsrailoğulları yerine bütün doğurduklarını, çocuklarını Allah'a adanmış, “أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ” insanlara vakfedilmiş, kökten vakıf bir ümmetiz. İsrailoğulları'nda sadece Meryem Allah'a vakfedildi. Bizde ise Ümmet, olduğu gibi insanlığın hizmetine vakfedilmiş bir ümmettir. Bunun için aleyhisselam Efendimiz'in bir hatırasına daha dikkat ediyoruz:

Enes bin-i Malik radiyallahu anh diyor ki: “Medine dışında bir grup müşrik Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem geldiler ve dediler ki: “Bize bir grup hoca gönder de çocuklarımıza din öğretsinler biz de din öğrenelim.” Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem de Ashabı Suffa'dan bir grubu onlarla hoca olarak gönderdi. Enes ibni Malik, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem hoca olarak, temsilcisi, vakıf görevlisi olarak gönderdiği bu insanları tanıtırken diyor ki: “Efendimiz aleyhisselam ashabın âlimlerini, hafızlarını toplayıp göndermemiş. Tam aksine aktif vakıf üyelerinden bir grup göndermiş. Diyor ki Enes ibni Malik: “Bu kimseler, Ashabı Suffa'da gündüz Kur'an öğrenen, yeni gelenlere de Kur'an öğreten, gece teheccüd kılan, diğer gün de dışarı gidip çölden odun toplayıp odunları satarak fakir fukara için rızık temin eden kimselerdi.”

Dikkat edin! Kendisi zaten Ashabı Suffa'da kalıyor. Bu Medine'de evi yok demek. Orada misafir kalıyor ama "nasıl olsa vakıftan besleniyorum" demiyor. Gidiyor, güneşin altında odun topluyor, o odunları pazarda satıyor. Oradan aldığı parayla yiyecek alıyor, diğer fakirlere götürüyor. Fakir, fakiri besliyor. Sonra diğer gün gidiyor, uzak kuyulardan içme suyu getiriyor. Mescitte terleyen Müslümanlara su dağıtıyor. Vakıf görevlisi ama kendisi de vakıfta misafir. Bu gruptan bir kısmını aleyhisselam Efendimiz: 'bize öğretmen gönder de din öğretsinler bize' diyenlere eğitimci olarak göndermiş. Âlim olduklarından değil, aktif olduklarından dolayı. Hareketli tipi örnek bir defa... Onu gören zaten Müslüman olacak. Fakat müşriklerin asıl gayeleri bunları çölde tuzağa düşürüp öldürmekmiş. Bunları çölün ortasında kuşatmışlar. "Bizim hocaya ihtiyacımız yok, sizi öldürmek için bu planı yaptık" demişler. Onlar da bakın ne yapmışlar? Eğitimci! Eğitimci! Ellerini kaldırmışlar ve demişler ki: "Allah'ım biz senin Peygamber'in için buraya geldik. Hiç pişman değiliz. Senden razıyız, sen de bizden razı ol. Bir de Peygamber'ine durumumuzu bildir, merak etmesin bizi" demişler.

Kardeşler,

Sanki karşısındaki sekreterle haber gönderiyor, mesaj gönderiyor. Efendimiz mescitte mübarek gözleri yaşarıp buyurmuş ki: "Kardeşlerinize fena tuzak kurdular. Ve Allah'tan niyaz ettiler ki bu durumlarını ben bileyim. Bildim, bildim." Enes bin Malik diyor ki: "İki ay (altmış gün) sabah namazında, secdeye gitmeden aleyhisselam Efendimiz, iki ay art arda kunut yaparak; bu mücahitleri, bu aktif vakıf görevlilerini şehit edenleri lanetlemiş." Bunun için afet zamanlarında, Müslümanların büyük sıkıntılara düştüğü zamanlarda sabah namazında kunut yapılır.

Ne çıkardık biz bundan kardeşler? Gündüz Kur'an okuyor, gece namaz kılıyor, diğer gün: 'dün Kur'an okumuştum' diyor, bugün Kur'an okumuyor, gidiyor odun topluyor, satıyor, onun parasıyla fakirlere yiyecek alıyor. Diğer gün yine Kur'an okuyor. Bir sonraki gün bu sefer gidiyor kova ile su taşıyor. Kuyu suyu serin su diye, insanlara mescitte su dağıtıyor. Bedir'e gitmemiş, Uhud Ashabı'ndan değil, mükemmel Kur'an hafızı değil, Peygamber şairi değil, Peygamber amcası değil, sabahlara kadar namaz kılan değil, üç senedir hiç oruç bozmamış birisi de değil. Programlı bir Müslüman işte; Kur'an okuyor, odun topluyor, mescitte insanlara su içiriyor.

Bir; bu Resûlullah'ın gözünde O'nu temsil edecek bir adam demek ki. Peygamber, bunu beğenmiş.

İki; bu Allah'a o kadar yakın olmuş bir adam ki Allah'a 'şöyle söyle Peygamber'ine' diyor, Peygamber'i: 'Allah böyle dedi sana' diyor.

Bu kimseler eğer Ebu Hureyre gibi binlerce hadis rivayet etmiş olsalardı buna bir anlam verecektik. Bedir'de şehit olsalardı onu anlayacaktık. Bize göre ortada yaptıkları bir şey yok. Ama

Allah'a göre var. "وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ" "Kim üzerine yük olmadığı hâlde iyi bir iş yaparsa Allah onu bilir. Allah onu takdir eder." İşte bunları da Allah bildi.

Demek ki kardeşler, tekrar birinci basamağa dönüyoruz: İmam Beyhakî imanın bölümlerini kaydederken elli üçüncü bölüm olarak; iyilik yapmak için organize olmayı imandan görmüştü. Bu mesele, bizim mahallenin camisi yapılınsın diye kurulan derneğe aidat verme meselesi değil. Bu mesele, Allah için yapılan işlerde, aktif Müslümanlardan olma ruhu meselesidir. Bu, "كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ" insanlara adanmış ümmetten olma meselesidir. Burada kardeşler bir nokta koyabiliriz.

Yeni bir başlık açalım: Hepimiz birer tane vakıf kurarsak veya dernek kurarsak kim bu derneklere üye olacak? Elbette herkes vakıf kurabilir, dernek organize edebilir seviyede değildir. Hepimizi Allah farklı yaratmış. Kimimize el becerisi vermiş, kimimize ağız laf yapma becerisi vermiş, kimimize de organize becerisi vermiş, kimimize de para kazanma becerisi vermiş. Hepimizi Allah, farklı farklı yarattı. Tipimiz, boyumuz posumuz farklı olduğu gibi becerilerimiz de farklı. Ama hepimizden iş istiyor. Hepimizi vakıf kurup idare edecek tipte yaratmamış. "وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً" "Allah isteseydi hepinizi tek kalıpta yaratırdı." Tek standartta yaratırdı sizi. Ama Allah tek tipte yaratabileceği hâlde böyle istediği için farklı farklı yaratmış. Kiminin ağız iş yapıyor, kiminin eli iş yapıyor, kiminin cebi iş yapıyor, kiminin gözü iş yapıyor, kiminin kafası iş yapıyor. Kimi organizatör, kiminin ameleliği iyi, kiminin de ikna kabiliyeti iyi. Hepimizi farklı yaratmış; ama "وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ" "Ama Allah size verdiği farklı şeylerle sizi sınamak istiyor." Allah: "فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ" "Madem size farklı farklı şeyler verdik, şimdi iyiliklerde yarışın" buyuruyor.

Kur'an kardeşler, Kur'an. Sen malınla vakıf adam oluyorsun. O sözüyle vakıf adam oluyor. O ayaklarını kullanıp vakıf adam oluyor. Diğeri organize kabiliyetini kullanıp, vakıf adam oluyor. Ama hepimiz "كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ" İnsanlar için çıkarılmış, insanlara adanmış vakıf ümmetiz. Hiç kimse "param yoktur" diye bu karakterini yitiremez. Kimse "ben konuşma yapmayı bilmiyorum" diye geri duramaz. Kimse "ben kadını" diye geri duramaz. Kimse "ben ihtiyarım" diye geri duramaz. Zira: "فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ" Herkese Allah'ın verdiği işlerde yapacağı bir görev var. Zaten herkes organizatör olsa savaş çıkar. Kırk horoza gerek yok. Bir tavuğa gerek yok. Bin tavuk, bir horoz olacak. Üçüncü horoz lüzumsuz...

Filan konuda yeteneğin muhakkak vardır senin. Sıfır yetenekli bir insan olur mu? Olmaz. Neden? En azından "Çalışan kullarına yardım et Ya Rabb'i!" diye dua edemez misin? "Ben yapamıyorum, yapanlardan razı ol, zihinlerini keskin et, dillerine bereket ver, mallarına bereket ver."

diye dua edemez misin? Ee dua da katkı. Çünkü bir grup kulu da Allah'ın, tıpkı meleklerin görev bölüşümü gibi bir grup kulu da dua edecek, diğeri çalışacak, diğeri moral verecek. Ama Ümmet olarak vakıf ümmetiz biz. Biz insanlığa adanmış bir ümmetiz. Temel karakterimiz, insanlık için adanmış olmaktır.

Kim kendisini insanlığın kendisine adandığı adam olarak görüyorsa o yanılıyor. Evet, sen vakıflardan mal alıp geçinecek durumdaki bir fakir olabilirsin. Zaten sana vakıflar bakıyor olabilir. Ama sen de kovanı alır, köyden su getirip camide su dağıtırsın, seni Resûlullah 'adamım' olarak gönderir başka bir yere. Hepimizin yapacağı iş muhakkak vardır. Çünkü bu Ümmet, iş ümmetidir. Bu Ümmet, görev ümmetidir.

Kardeşler,

Beyhakî rahmetullahi aleyh imanın elli üçüncü bölümünü "İyi İşler İçin Organize Olmak" diye adlandırıyor. Bu onun görüşü; doğru. Elli üçüncü bölüm demek onun görüşü ama Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz ve Kur'an-ı Kerim daha farklı düşünüyor. Kur'an-ı Kerim elli üç de demiyor, üçüncü diyor. Hacc Suresi'nin 41. ayetinde Allah 'İktidar vereceğimiz kullarımız, yani yönetime getireceğimiz kullarımız kimlerdir?' sorusunun cevabını veriyor.

"أَقَامُوا الصَّلَاةَ" "namaz kılarlar" "الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ" "Dünyada iktidar yapacağımız kimseler" "وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ" "iyiliği teşvik kötülüğe engel olurlar." İslam yani devlet olduğu zaman Müslümanlar, bu üç şeyi mi yapacaklar sadece? Hayır, namaz senin ruhunun iktidar olmaya, devlet yönetmeye müsait maneviyatla dolu olduğunu gösteriyor. Sen sabah namazı kaçırmıyorsun, bu Allah için iyi bir işaret. Zekât; devlet malını yemeyeceğini, helalinden kazandığını, Allah için verecek yeteneğe sahip olduğunu gösteriyor. İyiliği teşvik, kötülüğü engelleme yeteneğin de sosyal kimliğini, insanların iyilik ve kötülükleriyle ilgilenecek kapasiten olduğunu gösteriyor.

Bu din, sadece namaz kılma dini değil. Bu din, insanlığın gidişatını dert edinme dinidir. Yetimle ilgilenmek zorundasın. Mazlumla ilgilenmek zorundasın. Hatta ve hatta eğer Müslüman isen zalime bile yardım etmek zorundasın. Nasıl Ya Resûlullah? Hadi mazlumu kurtardık, zalime ben nasıl yardım ederim? Asıl zalime yardım et, çünkü bu yaptığı zulümle ebedi bir zarara uğruyor. "Yapma!" de, tut elini. Onu da kurtar. Sadece deprem görene yardım etmek değil, insanların deprem görmemeleri için de tedbir al. Mesela; depremde çadır kuran vakfın olduğu gibi binaları güçlendirme vakfı da kur. Bu da Müslüman'ın işi. Çünkü mantık, ruh, vakıf ruhu: "كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ" İnsanlara adanmış ümmet olmak bu demektir. Ama biz; "Müslüman, Ümmeti Muhammed kim?" diye bir tarif soracak olsak

teheccüd akla geliyor; Medine'yi ziyaret akla geliyor. Öyle değil hâlbuki. “ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ ”
“Siz, insanlar için çıkarılmış, insanlığa adanmış bir ümmetsiniz” buyuruyor Allah.

Biz, vakıf ümmetiz. Biz ruhumuz vakfedilmiş bir ümmetiz. Bunun için Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz: “Bir vakıfta, bir organize; dullarla ilgilenen, yetimlerle, miskinlerle ilgilenen, Allah yolunca cihat eden mücahit gibidir.” buyuruyor. “Gece teheccüd kılan, gündüz oruç tutan gibidir.” buyuruyor. Neden? Çünkü bu Ümmet hem oruç ümmetidir hem teheccüd ümmetidir hem de hayırda organize olma ümmetidir. Biz, dinimizin sadece bir dosyasını alıp gerisini bırakırsak ne olur biliyor musunuz? Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemden koparız. Çünkü ne buyuruyor biliyor musunuz? “Beni arayacaksınız, gariplerin arasında arayın” diyor. Çünkü O lortların peygamberi değil zayıfların, zavallıların peygamberi. Resûlullah: “Allah size rızık veriyorsa zayıfların sayesinde veriyordur, biliniz” buyuruyor.

Bir delikanlı aleyhisselam Efendimiz'e gelmiş: “Ya Resûlullah! Babamdan sonra iş bana kaldı, ben hep çalışıyorum. Bir erkek kardeşim var o da gelip burada senden ders dinliyor sadece. Ama yerken hep beraber yiyoruz. Yani ben çalışıyorum; o yiyor, o okuyor.” buyurmuş. Sonra: “Yani söyle ona, gelsin çalışsın” demeye getirmiş. Buyurmuş ki aleyhisselam Efendimiz: “Belki de senin ağzına giren lokma onun sayesinde, unutma bunu.” demiş. “Tek kazanıyorum, beraber yiyorum” diyen değil “onun sayesinde kazanıyorum elhamdülillah, sonra da beraber yiyoruz” diyen insan, Ümmet'in mantığında bir insan olmuş olur.

Kardeşler,

Nedir bu imanın elli üçüncü bölümü hâline gelecek organize işi? Kesinlikle ibadetler değil, sadece medrese yapmak değil Ümmet'in bütününe veya bu Ümmet'ten bir insana hizmet olan veya hizmete dönüşen her şey iyiliktir. Allah'ın razı olduğu şeydir. Eğer bir yörede çocuk bezine ihtiyaçtan söz ediliyorsa Allah'ın aradığı iyilik çocuk bezidir. Eğer bir hasta; çocukları, akrabaları onunla ilgilenmediği için hastalığının daha fazla derinleşmesine neden olacak bir moralsizlik yaşıyorsa orada Allah'ın istediği şey gidip ona moral vermektir.

Bir delikanlı buluş çağına erdiği hâlde hâlâ namaz kılmıyorsa Allah'ın istediği iyilik; onu namaza teşvik etmektir. Mesela; o namaza başlasın diye uçak bileti alıp, eften püften bir sebep bulup: “Seni Almanya'ya götüreyim, bir Suriye'ye götüreyim, bir İngiltere'ye götüreyim” diyerek onunla bir hafta beraber olma bahanesi üretip, onu namaza ısındırmış olsan sen. “ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ ”
olmuş olursun. Vakıf ruhun seni ayağa kaldırmış olur. Çünkü o zaman o gence yapılacak hayır; bisiklet almak değil onu namaza ısındırmaktır. Annesi babası zaten ona ‘namazı kıl’ diyor. O zaman biz başka bir formül üretiyoruz. Annesini babasını zaten laçka bir gözle gördüğü için annesi kıl dese de kılmıyor, kılma dese de kılmıyor. Ama sen onunla bir hafta özel bir yolculuk yaptın, onu özel bir geziye götürdün veya başka bir bahane buldun seninle ilişkisi, onun namaza ısınmasına sebep oldu. Vakıf bu işte...

Yoksa hemen gidip bir tabela kurup büyük de isimlerden birini kullanıp: Cihat Vakfı, Hasene Vakfı, Sadaka Vakfı gibi ismi popüler bir isim buluyorsun bir tüzüğüne bakıyorsun ki cihat, eğitim

yardımlaşma dayanışma, Afrika’da devlet kurma, Filistin’i kurtarma, Çeçenistan’ı kurtarma. Mübarek devlet değil birleşmiş milletler... Hangisini yaptın? “Sırayla, sırayla” her elli yılda birini gerçekleştirecek(!). Bu değil bu; vakıfçılık oyunu, bu dernekçilik oyunu. Bu, nefsinin tatmin edip oyalanma hastalığı. Tabelana yaz: “Bir Araya Gelmiş Üç Müslüman Derneği” bitti. Bin bir tane tuzak kurma kendine. De ki: “Biz bu şehirdeki hastaları ziyaret edeceğiz, giyineceğiz tertemiz, sonra gidip selam verip dua edeceğiz: “Geçmiş olsun amca.” diyeceğiz “Evde bir işin var mı?” diye soracağız.” Tamam, bitti. Senin derneğinin, vakfının gayesi bu. Muhteşem bir şey...

Bir dernek kur, adı: “Bir Araya Gelmiş Üç Bayan Derneği” olsun. Sonra ‘yeryüzündeki bütün bayanların feminizme karşı, bilmem neye karşı duruşları’ kendini böyle şeylerle oyalama. Ne yap? De ki: “Biz çeyizini dizerken sağa sola gidip tekstil atölyelerine gidip iffetine zarar veren kadınların, genç kızları bataklıktan önlemek için çeyiz hazırlayamayanlara, çeyiz hazırlamak için çalışmak zorunda kalanlara çeyiz hazırlayacağız.” De ki: “Her yıl yirmi bayanın çeyizini hazırlayacağız.” Senin vakfın bu olsun. Müthiş bir iş yapmış ol sen. Büyük isimlerin altındaki küçüklük hoş değil. Küçük isimlerden büyük şeyler çıkması ise çok hoş.

Kardeşler,

Vakıf ne demek biliyor musunuz? Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem: “Kim kardeşinin ihtiyacını görürse Allah da onun ihtiyacını görür. Kim bir Müslüman’ın sıkıntısını giderirse Allah da onun mahşer günü sıkıntısını giderir” buyuruyor. Vakıf tüzüğümüz bu bizim. İşte bunun için çalışıyoruz. Bir yetim tebensüm edebilir, ‘Allah razı olsun amcam’ diyemez, ne bilsin Allah razı olsun demenin ne demek olduğunu. Demesin ‘Allah razı olsun’, ‘teşekkür ederim amca’ bile demesin. İşi ne bu kadar meleğin? Görmüyorlar mı o çocuğun dişlerinin nasıl sırttığını? Görmüyorlar mı?

Biz, kıyamet gününde Allah, dertlerimizi gidersin diye mü’minin derdini gideririz. Bunun için Allah bizi vakıf adam yaptı. Bunun için bu Ümmet, yeryüzüne çıktı. Bencil bir ümmet değiliz. Biz her sene hacca giden ümmet değiliz. Her sene hacca giden millet değiliz biz. Yirmi sene Kâbe hasretini yüreğimize gömeriz, bir dul kadının atölyelerde çalışmaması için ev kirasını veririz. Yetmiş yıl umreye gitmem; bir yetim çocuk dinsizlerin eline düşmesin, onlardan burs almasın diye maaşımın yarısını ona veririm. Kâbe’yi de görmem. Hasret kalırsam Allah bana cemalini gösterecek, Kâbe’sini istemem o zaman. Çünkü bir yetim çocuğu vali oluncaya kadar bursa bağlamak, Kâbe’yi ziyaret etmekten daha değerli bir şeydir. Yetimlerinin mülhitlerden, dinsizlerden burs alarak okuyabildiği bir şehirden Resûlullah’ı ziyarete gitmek anlamlı bir şey mi?

Kardeşler,

Biz, vakıf ümmetiyiz. Biz, dernek ümmetiyiz. Biz, organize ümmetiz ama şüphesiz sabah namazlarına gitmenin yaz-kış zorlukları olduğu gibi, hacca gitmek zor olduğu gibi, cihat etmek zor olduğu gibi vakıfçılık da kolay değil. Allah için girer, şeytanla çıkarsın. Tıpkı ne gibi? Hacca gidip orda bir sui edep yapsan, Kâbe’ye bilerek ayak uzatsan, Efendimiz aleyhisselamın kabrine bilerek ayak uzatsan hac seni kurtarır mı? Vakıf da öyle...

Eğer Allah bir şeye değer veriyorsa şeytan da onunla ilgileniyor demektir. Allah, bir işe ne kadar puan veriyorsa şeytan da o kadar ilgileniyor. Allah farz diyorsa şeytan farz kadar program harcıyor. Sünnet diyor, üçüncü dereceden bir iş diyorsa Allah, şeytan da ona küçük asistanlarından birini görevlendiriyor. Eğer Allah: “Bu yetim çocukla ilgilenmen hâlinde, bu dul kadınla ilgilenmen

hâlinde senin de mahşerde yanında olacağım.” diyorsa “Sen bu dulu ağlatma ben de seni üzmem kıyamet günü.” diyorsa şeytan da seni rahat bırakmayacak. Belki de yardım etmek, sefalet ve fuhşa düşmemesi için gittiğin kadına gözünü diktirecek. Belki de sen burs verdiğin, yardım ettiğin çocuğa fabrikada koli taşıttıracaksın. Böylece bursunun karşılığını, hayrının karşılığını dünyada almış olacaksın. Allah “vakıf ümmet olun” diyorsa bu, vakıfçılığın kendine göre özel dertleri olduğunu gösterir.

Bunun için kardeşler, ancak ihlâsla yapılan şeye Allah sevap verir. Vakıf binasından girerken besmele çekmek, abdest almak gerekmiyor, vakfın duvarını kibleye doğru yapmak gerekmiyor, bu cami değil. Ama ihlâssız olması hâlinde hiç bir değeri yok. Bu bir.

İki; Allah'ın razı olacağı en değerli amel; az da olsa sürekli olandır. Yılda bir vakıfçı Müslüman değil Ramazan'da vakıfçı Ramazan'dan sonra tüccar, öyle değil. On iki ay; üç yüz altmış beş gün vakıf adamısın. Az olsun. Ramazan'da bin veriyordun, on bir ay uyuyordun. Öyle yapma, her ay on ver. Toplamında bin yapmasın ama sürekli olsun.

Üç; unutmama kanser insanda olduğu gibi namazda da vardır. Namazın kanseri nedir? Riya. Zekâtın kanseri nedir? Riya. Vakfın da kanseri riya'dır. Yani Allah için yetimleri doyuruyorsun ama kameranın önünde. Afrika'ya kuyu açtırmaya poşetlerin fotoğraf makinesi dolu olarak gidiyorsun. Kuyuyu sağdan soldan çektiymişsin, yanında da resim vermişsin. Ne yapıyorsun? Allah için fotoğrafçının önünde kuyu açıyorsun. Bu kanser, bu kuyuyu kurutur. Tamam, vakıf kanunlar önünde legal olsun, kâğıtta yazsın, makbuzu olsun, tutanağı olsun lakin Allah bilsin. Devlet muhasebesini isterse makbuzları gösterirsin, bu kadar. Reklamcılık yok. Vakfın tüzel kişiliğın reklamını yap, insanlara teşvik olsun diye. Ama sen adını yazdırma ve fotoğrafını koyma.

Ve dördüncü büyük kanun kardeşler; az çok, küçük büyük, bizim için geçerli sözdür. Allah için küçük diye bir şey yok. Şu gördüğümüz dünyada, -binlerce sendir insan buğday üretiyor-katrilyonlarca buğdayın hepsini Allah tekbir buğday tanesinden yarattı. Değil mi böyle? Milyarlarca insanı tek bir insandan yarattı. Buğdayı da o yarattı. Allah için az yok, çok yok. Bize göre az var, bize göre çok var. Benim beş liramdan ne olur? Neler olur bir bilsen. Mesela; bir cennet olur. Mahşer yerinde, mizanda sevaplar ve günahlar tartılırken tek bir sevap eksikliği cehennem nedeni değil mi? Bir lirayla cennete girilir. Bir lira yüzünden cehenneme de girilir.

Kardeşler,

Unutmuyoruz az-çok bizim için. Allah'ın azı çoğu yoktur. Ve kendimize vakıf adamlıktan pay çıkarmıyoruz. Melekler yazsın. İşi ne meleklerin? Melekler yazsın dursunlar şu, şu kadar yaptı bu, bu kadar yaptı. “Şu kadar yaptım” diye biz kendimize pay çıkarmıyoruz. Mesela; burs verilecekse vakıftan, senin soyadına uyum sağlayan kimseye burs verme. Vakfın bursunu soyadı başkası olanlardan ver yani akrabanı kollama. Vakfa eleman alınacaksa sen akrabanı alma. Ümmet malından senin akraban yemesin. Bu hesaplar neyin hesabıdır? Allah için adanmış, insanlığa adanmış vakıf olmanın hesabıdır.

Kardeşler,

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki: “Allah'ın bazı kulları vardır. Allah onları insanların işlerini görsünler diye yaratmıştır sanki.” O da insan olarak, annesinin karnından bir bebek olarak çıkmış ama öyle vakıf adamı ki sanki Allah onu, yetimlerin işini görmek için, talebenin işini

görmek için, vakıf hizmeti görmek için yaratmış kardeşim yahu! Sen yemez misin içmez misin? Senin çoluk çocuğun yok mu, sen hiç dinlenmez misin?” Yok. Adam yani vakıf için yaratılmış. Buyuruyor ki aleyhisselam Efendimiz: “Bu tip adamlar, sıkışan onlara müracaat eder, kendi işini görmez başkalarının işini görürler.” “أُولَئِكَ الْآمِنُونَ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ” ‘Onların Allah’ın azabı diye bir dertleri yoktur’ buyuruyor. Onların Allah’tan azap görme diye bir dertleri yoktur. Onlar da günah işlerler onlar da hatalı olurlar ama yaptıklarının karşılığı olarak Allah, onlara azap etmez.

Kardeşler,

Vakıf konusunda söylenecek o kadar söz var ki... Ama tek bir söz nakletmek istiyorum. Yine bu Şuabu’l-İman’da tabiinden nakledilen bir söz zikrediliyor. Hani biz ‘eskiden şöyleymiş, böyleymiş’ diyoruz ya Beyhakî de diyor ki: -Beyhakî dördüncü asırdan sonra yaşamış bir adam. Yani bizimle arasında bin küsur sene var. O ondan önceki dönemden bahsediyor.- “Arkadaş arkadaşına dermiş ki: “Yazıklar olsun sana, senin gibi arkadaş mı olur? Ne zamandan beri ‘filanca hastadır git ziyaret et’ diye bana bir hasta göstermedin. Epey zaman oldu ‘filanca çocuk açtır git onu doyur’ diye bana bir yön göstermedin” arkadaş senin gibi olmaz.” derlermiş eskiden. Adam neyi kınıyor? Kendisine hasta bulmayan, zavallı fakir bulmayan arkadaşını ayıplıyor. İyilik neymiş onun gözünde? “Kendisine iyilik yapacak fakir bul bana kardeşim! Ziyaret edecek hasta bul!” Neden? Çünkü adam, vakıf adam. Hayır için yaratılmış, iyilik için yaratılmış, Allah’ın azabından kurtulmak istiyor.

Şimdi de ne düşünüyoruz? Hepimiz bunu kendimiz ölçecek durumdayız. “Şu çocuğu sana göndereyim mi?” diye bayramlaşmaya bile gidemiyoruz. Hâlbuki bu Ümmet, iyi adam, kendisine hasta ve fakir bulan adammış diye düşünüyormuş. Ümmet olarak vakıf ümmetiz. Allah bizi insanlık için adamıştır. İnsana yarayan her hizmet, bizim için ibadettir ve biz ibadet için yaratıldık.

Velhamdülillahi Rabb’il âlemin.